

De zwevende kapel Helsheaven.

Fietsen als een trein of een legioensoldaat

Op de trappers door fruitig Haspengouw

Afgelopen zomer koos ik voor een vakantie dichtbij huis, wegens geen zin in coronatesten en ander ongemak bij grensverkeer. Ik boekte een vakantiehuis in een oude watermolen op de Herk en werd 's morgens wakker met een prachtige zonsopgang over de vallei.

→ Tekst en foto's: Mieke Paulissen

Imperium

Na het ontbijt spring ik op mijn fiets en spoor naar het befaamde Limburgse fietsroutenetwerk. De eerste blauw-witte bordjes leiden mij langs nijvere gastarbeiders van velerlei origine, van Sikhs over Afrikaanse mensen tot 'gewone' Belgen. Zij aan zij plukken ze kersen of wassen ze donkerrode krieken in grote watertonnen, die later opgehaald worden door de lokale brouwerij om ze te verwerken tot heerlijk kriebier. Van de fruitboer beland ik op de Romeinse

Kassei tussen Tienen en Tongeren. Een goed bewaard tracé van de oude Romeinse heirbaan van de Noordzee naar de Rijn. De Romeinen hielden de voetjes droog en leidden hun legioensoldaten over lange wegen doorheen hun rijk, over heuvels en door dalen, altijd rechtdoor. Ik herken het van in Extremadura, een andere uithoek van het uitgestrekte Romeinse Imperium, waar ik ooit wandelde over net zo'n Romeinse weg als deze. De Limburgse Kassei is nu gebetonneerd en vormt

een mooie fiets- en wandelweg langs plantages en doorheen holle wegen.

Magische stoel

Met een volgende afslag maak ik een sprong in de tijd van meer dan 1000 jaar, door te kiezen voor het oude Fruitspoor. Eind 19de eeuw werd rond Borgloon een treinlijn aangelegd om het fruit van de Zuid-Limburgse plantages naar de fabriekjes te vervoeren. Nu vormt de spoorlijn een mooi kaarsrecht traject voor fietsers. Het

Zonsopgang boven het Land van Engelingen.

Kersen en krieken wassen.

leidt mij voorbij de oude stoomstroopfabriek van *Borgloon*, waarin vandaag een belevingscentrum rond fruitverwerking zit. Ik fiets verder op de oude spoorwegbedding, in de diepte van een holle weg en vrij van alle verkeer. Nu ja, als je de vele tegenliggers op de koersen andere fietsen niet meerekent. Even verder houd ik halte op 'het Terraske', een pittoresk fietscafé. Ik had gehoopt op een fris kriebiertje, maar het terras is gesloten. Dus stel ik mij tevreden met de picknick die ik meebracht en wat water uit mijn gedeukte drinkbus en geniet ik van het zicht op de abdij van Colen op de andere oever van de Sint-Annabeek. Sinds vorig jaar is het klooster gesloten en zijn de laatste zusters vertrokken. Maar ooit had ik het genoeg om door één van de zusters rondgeleid te worden in de mooie kerk en de verhalen te horen over het reliekschrijn van Sint-Ursula en de 11.000 maagden. Ik kon zelfs plaatsnemen op de magische stoel van Sint-Lutgardis, die vrouwen met een kinderwens zou verhoren. Het mocht niet baten. Ik fietste verder zonder kroost.

Fietsende ontdekkingsreizigers

Onderweg passeer ik veel moois, samen te vatten als K4: kloosters (check), kerken (check) kastelen en kapellen. Voor het kasteel maak ik een ommetje naar het schilderachtige dorpsplein van *Gos-Op-Leeuw* met zijn prachtig classicistische kasteel, dat je sinds kort kan bezoeken onder begeleiding van de kasteelheer himself. Voor de kapellen moet ik wachten tot het einde van mijn rit. Voor het zover is rust ik nog uit op een vreemde vierstoelige bank en heb ik een leuke ontmoeting met drie avontuurlijke

jongens onderweg naar hun Romeinse wortels. Twee van hen zijn met de fiets. De derde trekt een karretje achter zijn go-cart. Ze hebben koekjes en plooiestoeltjes bij en gaan picknicken bij een Romeinse grafheuvel. Goed zo jongens, jong geleerd is oud gedaan! Welkom in de club van fietsende ontdekkingsreizigers, vanaf én dichtbij huis.

K4

Uiteindelijk fiets ik terug in de richting van de kapel van *Helshoven*, waar ik afstap voor een bezoek aan het gebouw waar tot 1908 een heuse kluizenaar leefde. En om het verhaal van de vier K's helemaal rond te maken fiets ik door tot aan de eigentijdse kapel (check!) met de mooie naam 'Helsheaven'. Een publiekstrekker van jewelste en de uitgelezen plaats voor een Instagramwaardige foto. Een goede plek om

Fietsen als een legioensoldaat.

de fietshelm af te nemen en terug te keren naar mijn Bed (& Breakfast) aan de oevers van de Herk waar de zon zich zachtjes te slapen legt in de groene armen van de vallei.

PRAKTISCHE INFO

Ik volgde de nummers op het fietsnetwerk. Aanpassen of zelf uitstippelen kan eenvoudig op fietsnet.be. Ik fietste zo'n 46 km via de nummers: 169-161-151-154-152-136-137-120-139-128-117-132-133-157-285-536-537-159-163-161-169

Ik sliep in Het Land van Engelingen, een gerestaureerde molen op de Herk in Helshoven, Borgloon. In de buurt kan je ook slapen in een oude wijnton of in de tranendreef, tenten in de vorm van een traan opgehangen in de bomen. Voor meer info over logies en bezienswaardigheden visitlimburg.be.

Mocht je graag eens plaatsnemen in de magische stoel van Sint-Lutgardis dan kan je terecht in de mooi gerestaureerde Sint-Odulphuskerk van Borgloon.

